

Thánh lễ khai mạc Khóa Huấn luyện đan tu
Roma - Nhà Bè Trên Cả Dòng Xi-tô - 22 tháng 8 năm 2012
Lễ kính Đức Maria Trinh Nữ Vương

Các Bài đọc: Isaia 9,1-3.5-6; Luca 1,39-47

Các bài đọc của ngày lễ kính Đức Maria Trinh Nữ Vương nói nhiều về niềm hân hoan hơn là về những điều có thể làm được. “Chúa đã ban chan chứa niềm hoan hỉ, đã tăng thêm nỗi vui mừng”, ngôn sứ Isaia công bố (Is 9,2). “Vì này đây, tai tôi vừa nghe tiếng em chào, thì đứa con trong bụng đã nhảy lên vui sướng!”, bà Elisabet kêu lên lớn tiếng (Lc 1,44).

Tại sao lại nói nhiều về niềm vui như thế? Bởi vì một hài nhi được sinh ra, bởi vì một trẻ thơ ra đời làm thỏa lòng bao người mong đợi. “Vì một trẻ thơ đã chào đời để cứu ta, một người con đã được ban tặng cho ta”, Isaia giải thích (Is 9,5). “Bởi đâu tôi được phúc này là Thân Mẫu Chúa tôi đến với tôi như vậy!” (Lc 1,43). Elisabet, được Chúa Thánh Thần soi sáng, và được thôi thúc bởi sự nhảy mừng của Gioan Tẩy Giả trong dạ mình, đã nhận ra Đức Maria, người đến thăm bà chính là người Mẹ cứu mang Chúa, là Mẹ Thiên Chúa.

Muôn dân mong đợi Hài Nhi này: dân đang sống trong vùng bóng tối và nô lệ, mong chờ một “nền hòa bình vô tận” (Is 9,6); Elisabet vốn đã cao niên và Gioan Tẩy Giả đang ở trong bụng mẹ: tất cả đều mong chờ Hài Nhi này. Trong tâm hồn mọi người đều ấp ủ nhu cầu ánh sáng, tự do, bình an, ý nghĩa cuộc sống từ khi bắt đầu cho tới cùng đích của nó, một nhu cầu mà chỉ có Người, Đấng là Thiên Chúa đã đến và sống với con người, mới có thể làm no thỏa. Mọi ước vọng của con tim nhân loại đều tìm hướng tới một câu trả lời thật sự trọn vẹn, thật sự toàn diện, đó là: Thiên Chúa làm người để yêu thương chúng ta bằng cả chính mình và đong đầy cuộc sống chúng ta bằng tình thân hữu của Người.

Ngay từ khi bắt đầu sự hiện hữu tại thế của mình trong lòng Đức Maria, Chúa Giesu được mặc khải như là câu trả lời cho mọi mong chờ của chúng ta, là niềm vui tuyệt đỉnh của cuộc sống, là niềm vui của tất cả mọi người.

Đối diện với những chứng từ về niềm vui trong Đức Ki-tô, vì Đức Ki-tô, chúng ta phải kiểm thảo chính mình và hãy hỏi chính mình xem: Đức Giesu có thật sự là niềm vui tuyệt đỉnh cho tôi hay không? Người có thật sự là niềm vui của đời tôi? Tôi có hân hoan trước nhan Người “như thiên hạ mừng vui trong mùa gặt, như người ta hỷ hoan khi chia nhau chiến lợi phẩm” (Is 9,2)? Nghĩa là: niềm hân hoan vì Chúa có thật sự là niềm vui để hoàn thành công việc và cuộc chiến của cuộc đời, như mùa gặt là sự hoàn thành của việc đồng áng, như việc chia chiến lợi phẩm là sự hoàn thành của việc săn bắn hay của nghiệp chiến chinh? Đức Ki-tô có thật sự là điều chúng ta quý yêu nhất trong đời chúng ta, như thánh Biển Đức đã từng hỏi chúng ta (x. Tu luật 5,2)?

Câu hỏi Đức Giesu Ki-tô có thật là niềm vui của con tim chúng ta, là lời yêu cầu chúng ta phải kiểm thảo thường xuyên về hành trình ơn gọi của chúng ta khi chúng ta vui tươi cũng như khi chúng ta phiền muộn. Chúng ta phiền muộn vì Đức Ki-tô, hay vì những lý do khác? Chúng ta phiền muộn vì chúng ta thiếu vắng Đức Giesu, vì chúng ta chưa yêu mến Người đủ, hay vì chúng ta thiếu thốn một thứ gì khác nữa?

Nhưng chúng ta biết rằng con tim của chúng ta chưa đơn sơ, niềm vui và nỗi muộn phiền của chúng ta không phải lúc nào và cũng không hoàn toàn vì Chúa. Thường thì lý do của niềm vui và nỗi buồn của chúng ta chỉ là vì những quyền lợi, sự tự cao, và tham vọng của chúng ta. Vì thế chúng ta cần có một ai đó làm chủ con tim của chúng ta, huấn luyện những

ước muốn của con tim hướng về chân lý, rèn luyện con tim hoàn toàn yêu mến Đức Ki-tô hơn tất cả mọi sự. Chúng ta cần đến Đức Trinh Vương huấn luyện chúng yêu mến Đức Ki-tô hơn mọi sự.

Đức Maria là Mẹ và là Thầy dạy, và là Nữ Vương. Mẹ rèn luyện chúng ta vì Mẹ đã đón nhận Đức Giesu trước tiên vì chúng ta, Mẹ trao Người cho chúng ta, Mẹ đưa Người vào nhà chúng ta, vào trong cuộc đời chúng ta, như xưa Mẹ đã thăm bà Elisabet. Mẹ đã đưa Người đến gần chúng ta và chúng ta cảm nghiệm được Người trong thâm tâm chúng ta, như Gioan Tẩy Giả vậy.

Trước tiên, Đức Maria đưa Đức Giesu đến với chúng ta để dạy chúng đón tiếp Người. Bà Elisabet đã hiểu rất rõ điều này: “em thật có phúc vì đã tin rằng Chúa sẽ thực hiện những gì Người đã nói với em!” (Lc 1,45). Đức Maria đem Đức Giesu đến cho chúng ta bởi vì Mẹ đã tin vào hồng ân của sự hiện diện của Người như lời sứ thần Gabriel truyền tin. Đây chính là đức tin của Đức Maria, Mẹ đã đón nhận Đức Ki-tô và trao Người cho chúng ta, và cũng trong cùng một niềm tin như thế chúng ta có thể đón nhận tiếp Đức Ki-tô trong niềm hân hoan của tâm hồn, và cũng trao Người cho những người khác, mang Người trong tâm hồn để trao Người cho tất cả mọi người như là niềm vui tròn đầy của cuộc sống, như Gioan Tẩy Giả sẽ làm sau này.

Cuối thánh lễ, chúng ta sẽ ra sân nội vi bên hồ nước để làm phép tượng Đức Mẹ mới. Đây là phiên bản bằng đá cẩm thạch mô phỏng theo bức tượng bằng xi măng cũ nay đã mục nát, được điêu khắc ở Việt Nam, và được chuyển tới cảng Genova vào đúng dịp lễ Đức Mẹ thăm viếng. Nên cũng thật là có ý nghĩa khi hôm nay chúng ta làm phép tượng nhân ngày khai mạc khóa Huấn luyện đan tu, với sự hiện diện của tất cả các con, đại diện cho Gia Đình Xi-tô và Biển Đức trên khắp hoàn cầu.

Tượng Đức Mẹ này có một điểm đặc biệt là Đức Mẹ mang Chúa Giesu Hài Đồng trên vai, trông tựa như thánh Cristoforo xưa đã từng cứu Chúa Giesu khỏi nước. Trước hết, cha nghĩ rằng cử chỉ này cho thấy đối với Đức Maria, Chúa Giesu ở trên tất cả mọi sự, Đức Giesu là điều quan trọng nhất mà Đức Maria muốn mang lấy, muốn chỉ dạy và muốn trao ban. Chúng ta có thể gọi tượng này là tượng “Đức Mẹ không lấy gì làm hơn Đức Ki-tô”, một sự chọn lựa ưu tiên mà thánh Biển Đức đòi hỏi chúng ta trong Tu Luật (x. Tu luật 4,21; 5,2; 72,11).

Chúa Hài Đồng được bồng nâng đưa hai tay giang rộng với cử chỉ chúc lành và đón nhận, như thể muốn ôm lấy mỗi người chúng ta, và cũng như muốn được mỗi người chúng ta ôm ấp và bồng ẵm, để chúng ta cũng trở nên những người mang Đức Ki-tô, những người không lấy gì quý hơn Đức Ki-tô và chúng ta chuyển tải ân huệ lựa chọn ưu tiên này cho những người khác, như là niềm vui lớn nhất của cuộc sống.

Dưới chân Đức Maria, có một con bò cạp. Thật lạ khi Chúa Thánh Thần lại đặt ở chỗ thấp như vậy! Bình thường thì đặt ở vị trí cao với đôi cánh dang rộng. Nhưng chúng ta có thể xem điểm đặc biệt này theo nghĩa là khi người ta đặt Đức Giesu trên hết mọi sự, trên cả chính bản thân mình, Chúa Thánh Thần có thể ngự trên đất, giữa mạch nước của hồng ân Thánh Tẩy. Khi chúng ta chọn Đức Ki-tô làm ưu tiên, Chúa Thánh Thần nghỉ ngơi, Người đã hoàn thành sứ mạng của Người và ở gần bên chúng ta để chỉ cho chúng từng bước đi trên hành trình nên thánh, hành trình của sự sống sung mãn trong Đức Ki-tô.

Nhờ lời chuyển cầu của Đức Maria, ngay từ khi khởi đầu khóa học, chúng ta hãy cầu xin Chúa điều này như là mục đích của Khóa Huấn luyện. Nếu các con để cho Chúa Thánh Thần huấn luyện các con biết chọn Đức Ki-tô trên hết mọi sự, thì việc huấn luyện mà các con sẽ thực hiện sắp tới đây, sẽ dồi dào sự khôn ngoan, niềm vui và bác ái.

Fr. Mauro-Giuse Lepori - Viện phụ Cả Dòng Xi-tô